

Fact Sheet

หมวดวัตถุอันตราย

สารระเหย จากร่างกายอย่างถาวร

ทำไมจึงเรียกว่าสารระเหย

การที่เรียกว่า **“สารระเหย”** เพราะเป็นสารที่ระเหยได้ง่ายในอุณหภูมิปกติ เป็นสารประกอบอินทรีย์เคมีประเภทไฮโดรคาร์บอนที่ได้มาจากน้ำมันปิโตรเลียม และก๊าซธรรมชาติ

จะพบสารระเหยในผลิตภัณฑ์ใด

สารระเหยมีทั้งที่อยู่ในรูปสารเคมีเดี่ยว ๆ และที่มีการนำเอาไปผสมทำเป็นผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ ตัวที่เป็นสารเคมีเดี่ยว ๆ เช่น อะซิโตน โทลูอิน เอทิลอะซิเตต เมทิลอะซิเตต และยังมีตัวอื่น ๆ อีก รวมแล้ว 14 ชนิด ที่มีการประกาศควบคุมไว้ สำหรับที่มีการนำไปผสมเป็นผลิตภัณฑ์ที่เรารู้จักคุ้นเคยกันดี ได้แก่ ทินเนอร์ แลคเกอร์ กาวอินทรีย์สังเคราะห์ กาวอินทรีย์ธรรมชาติ ลูกโป่งวิทยาศาสตร์ และยังมีอยู่ในน้ำยาล้างเล็บ สเปรย์ฉีดผม สีกระป๋อง

ถ้าหากเป็นผู้ผลิตหรือผู้นำสารระเหยเข้ามาจำหน่ายต้องทำอะไร

กฎหมายไม่ได้บัญญัติให้ผู้ประกอบการเกี่ยวกับสารระเหยต้องขอใบอนุญาตจากกระทรวงสาธารณสุข แต่กำหนดให้ต้องจัดให้มีภาพหรือเครื่องหมาย หรือข้อความที่ภาษาบรรจหรือหีบห่อบรรจุสารระเหย เพื่อเป็นการเตือนให้ระวังการใช้สารระเหย ดังนี้

- 1) คำว่า **“สารระเหย”** ให้ใช้ตัวอักษรสีแดงบนพื้นขาว
- 2) ชื่อและสถานที่ตั้งของผู้ผลิต หรือผู้นำเข้า แล้วแต่กรณี
- 3) ปริมาณที่บรรจุเป็นระบบเมตริก
- 4) ชื่อทางเคมีและอัตราส่วนของสารผสมทั้งหมดในสารระเหย
- 5) วิธีใช้และวิธีเก็บรักษา
- 6) คำว่า **“คำเตือน ห้ามสูดดมเป็นอันตรายต่อชีวิต”** ให้ใช้ตัวอักษรสีแดงบนพื้นขาว

ผู้ขายสามารถขายสารระเหยได้อย่างอิสระหรือไม่

ใครก็ขายได้ แต่ผู้ขายต้องมีหน้าที่ ตรวจสอบสารระเหยที่จะขายให้มีภาพหรือเครื่องหมาย หรือข้อความที่ภาษาชนบรจุหรือหีบห่อบรรจุสารระเหยกฎหมาย และห้ามขายสารระเหยแก่ผู้ที่มีอายุต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์ เว้นแต่เป็นการขายโดยสถานศึกษาเพื่อใช้ในการเรียน การสอน ไม่เช่นนั้นมิโทษจำคุกถึง 2 ปี หรือปรับไม่เกิน 20,000 บาท หรือทั้งจำและปรับ รวมทั้ง ห้ามขาย จัดหา หรือให้สารระเหยแก่ผู้คิดสารระเหย โทษยิ่งหนักขึ้นอีก คือ จำคุกไม่เกิน 3 ปี หรือปรับไม่เกิน 30,000 บาท หรือทั้งจำและปรับ

ไม่ขาย แต่หามาเสพเอง มีโทษหรือไม่

การนำสารระเหยมาเสพ ไม่ว่าจะใช้วิธีสูดดม หรือวิธีอื่น ๆ กฎหมายก็กำหนดโทษไว้ ต้องจำคุกไม่เกิน 2 ปี หรือปรับไม่เกิน 20,000 บาท หรือทั้งจำและปรับ แต่ถึงแม้ตนเองไม่เสพ แต่ไปชักจูง ชักนำ ยุยงส่งเสริม หรือหลอกลวงให้คนอื่นมาเสพ ก็มีโทษเท่ากัน

สารระเหย อันตรายนักหรือ

ตอนเสพแรก ๆ อาจจะทำให้รู้สึกเป็นสุข ร่าเริง ตื่นเต้น แต่ต่อมากจะมีอาการคล้ายคนเมา เหล้า พูดจ้ออแอ้ ไม่ชัด ไม่รู้เวลาสถานที่ ควบคุมตัวเองไม่ได้ มีอาการระคายเคืองต่อเยื่อภายในปากและจมูก ทำให้มีน้ำมูกน้ำลายไหลออกมาก ตามีความไวต่อแสงมากขึ้น มีเสียงในหู กล้ามเนื้อทำงานไม่ประสานกัน ง่วงซึม หมดสติ และถ้าเสพในขนาดที่สูง สารระเหยจะไปกดศูนย์หายใจทำให้ตายได้ ใครที่เครียด ๆ หรือเพิ่งออกกำลังมาใหม่ ๆ การสูดดมเป็นเวลาสั้น ๆ ก็อาจถึงแก่ชีวิตได้เช่นกัน อาการอื่น ๆ ที่อาจพบจากคนที่เสพสารระเหย คือ อาการจาม ไอ คลื่นไส้ ท้องเดิน สันและชักแบบลมบ้าหมู

สำหรับคนที่เสพสารระเหยติดต่อกันเป็นเวลานาน ร่างกายจะถูกทำลายไป ทั้งระบบประสาท ระบบหัวใจและหลอดเลือด ระบบทางเดินหายใจ ระบบทางเดินอาหาร ระบบกล้ามเนื้อ ระบบสืบพันธุ์ ทำให้เกิดความพิการที่ยากจะแก้ไขกลับคืน เช่น เป็นมะเร็งในเม็ดเลือดขาว ตับไตถูกทำลาย สมอองถูกทำลาย สติปัญญาที่บ่ กล้ามเนื้อลีบ จนถึงเป็นอัมพาต และอื่น ๆ อีกมากมาย

หากทดลองเสพจนติด แล้วไม่ได้เสพจะเป็นอย่างไร

หากเสพจนติดแล้วไม่มีให้เสพจะเกิดอาการหงุดหงิด หาวนอน ปวดท้อง เหงื่อออกมาก คลื่นไส้ อาเจียน จาม คัดจมูก ปวดตามกล้ามเนื้อ ฟุ้งซ่าน น้ำตาไหล ขนลุก ตะคริว นอนไม่หลับ กระสับกระส่าย ปวดกระดูก เจ็บหน้าอก เป็นคัน ทนไม่ไหวก็ต้องไปหามาเสพอีก เข้าสู่วงจรที่ทำลายชีวิตไปเรื่อย ๆ

สารระเหย ให้ความสุขชั่วขณะ แต่จะทำลายเราไปจนตลอดชีวิต